

บทที่ 1

บทนำ

ในบทนี้จะกล่าวถึง ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา วัตถุประสงค์ของการวิจัย ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ ขอบเขตของการวิจัย และนิยามศัพท์เฉพาะดังต่อไปนี้

1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

การประถมศึกษาได้เริ่มจัดในประเทศไทยเมื่อ พ.ศ. 2427 ต่อมาใน พ.ศ. 2430 ได้จัดตั้งกรมศึกษาธิการขึ้น และได้ยกฐานะเป็นกระทรวงธรรมการ (กระทรวงศึกษาธิการในปัจจุบัน) ใน พ.ศ. 2435 ซึ่งได้รับมอบหมายให้เป็นผู้รับผิดชอบการจัดการศึกษา โดยประสานงานกับกระทรวงมหาดไทย (รวมทั้งกระทรวงนครบาลในบางสมัย) ต่อมา พ.ศ. 2509 ถึง พ.ศ. 2523 รัฐบาลได้มอบหมายให้กระทรวงมหาดไทย และองค์การบริหารส่วนจังหวัดรับผิดชอบการบริหารทั่วไปและจัดสรรงบประมาณของการศึกษาประจำภาค กระทรวงศึกษาธิการรับผิดชอบเพียงการสนับสนุนด้านวิชาการเท่านั้นและครูสภารับผิดชอบบริหารงานบุคคลบางส่วน ในทางปฏิบัติ นั้นงานบริหารและงานวิชาการจะแยกกันไม่ออก ดังนั้นการที่จะแยกงานบริหารและงานวิชาการ ออกเป็นความรับผิดชอบของแต่ละกระทรวงจึงทำให้เกิดการสับสน ขาดการประสานงาน และไม่สามารถใช้ทรัพยากรให้เกิดประสิทธิภาพเท่าที่ควร

ระบบการบริหารการศึกษาในช่วง พ.ศ. 2509 - พ.ศ. 2523 ก่อให้เกิดปัญหาเกี่ยวกับการบริหารการประถมศึกษาหลายประการ (คณะกรรมการพิจารณาปัญหาการศึกษาประจำภาค, 2522) เช่น

1) ปัญหาเอกภาพของการจัดการศึกษา การแบ่งการจัดการศึกษาออกเป็นสองสายตั้งแต่ระดับประเทศจนถึงระดับโรงเรียนคือ สายงานบริหารทั่วไปและการจัดสรรงบประมาณอยู่ในความควบคุมของกระทรวงมหาดไทย และสายงานวิชาการอยู่ในความรับผิดชอบของกระทรวงศึกษาธิการ ทำให้การจัดการศึกษาขาดเอกภาพ และมีการปฏิบัติงานซ้ำซ้อน

2) ปัญหาขวัญกำลังใจครูประจำบาล การโอนการศึกษาดังกล่าวได้เปลี่ยนฐานะของครูประจำบาลจากข้าราชการพลเรือนเป็นข้าราชการส่วนจังหวัด และเกิดความรู้สึกว่าตนเองมีโอกาask้าวหน้า สิทธิ และศักดิ์ศรีดีด้อยกว่าข้าราชการพลเรือน ความรู้สึกเช่นนี้ทำให้ครูประจำบาลขาดขวัญและกำลังใจที่จะอุทิศตนเองให้แก่การสอนได้อย่างเต็มที่

3) ปัญหาความไม่พร้อมขององค์การบริหารส่วนจังหวัด การจัดการศึกษาประจำบาลเป็นกิจกรรมที่ต้องใช้งบประมาณและบุคลากรจำนวนมาก แต่จากการศึกษาและวิจัยพบว่าความพร้อมและงบประมาณขององค์การบริหารส่วนจังหวัดในการสนับสนุนการศึกษาประจำบาลมีน้อยมาก นอกจากนี้ยังขาดบุคลากรที่ทำหน้าที่บริหารระดับสูงที่มีความรู้และประสบการณ์ด้านการศึกษามากด้วย

4) ปัญหาคุณภาพของการศึกษา จากปัญหาทั้งสามประการข้างต้นเป็นสาเหตุอย่างสำคัญที่จะทำให้คุณภาพของการศึกษาของโรงเรียนประจำบาลอยู่ในเกณฑ์ต่ำ คืออัตราการตกซ้ำชั้นสูง ในขณะที่เดียวกันผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำเมื่อเปรียบเทียบกับนักเรียนประถมศึกษาในสังกัดอื่น ๆ

เนื่องจากปัญหาหลักดังกล่าว รัฐบาลสมัยนายสัญญา ธรรมศักดิ์ เป็นนายกรัฐมนตรี ได้ตระหนักถึงความสำคัญของการศึกษา จึงได้ดำเนินการเพื่อกวางโครงสร้างระบบบริหารการศึกษาใหม่บนพื้นฐานของหลักการสำคัญ 9 ประการ (คณะกรรมการพิจารณาปัญหาการศึกษาประจำบาล, 2522) ได้แก่

- (1) เอกภาพของการจัดการประถมศึกษา
- (2) ความพร้อมและความสามารถของท้องถิ่น
- (3) ความเสมอภาคของผู้เรียน โดยปรับปรุงคุณภาพของโรงเรียนให้ใกล้เคียงกัน
- (4) ขวัญ กำลังใจ และโอกาสก้าวหน้าของครู
- (5) การวินิจฉัยตัดสินปัญหาโดยองค์คณะบุคคล และการมีส่วนร่วมของประชาชน
- (6) การสนองตอบความต้องการของท้องถิ่น
- (7) ความสอดคล้องของระบบการบริหารการศึกษาและการปกครองประเทศ
- (8) ประสิทธิภาพของการใช้ทรัพยากร
- (9) ประสิทธิภาพของการจัดการศึกษา

จากหลักทั้ง 9 ประการที่คณะกรรมการพิจารณาปัญหาการศึกษาประจำบาลได้ใช้เป็นแนวทางในการวิเคราะห์เปรียบเทียบ และประเมินรูปแบบการจัดการศึกษาในขณะนั้น รวมทั้งรูปแบบ

และข้อเรียกร้องของกลุ่มครูประชาบาล บุคคลและกลุ่มบุคคลได้รวบรวมจุดเด่นของทุกรูปแบบเข้าด้วยกัน ใช้เป็นแนวทางร่างรูปแบบที่เหมาะสมขึ้น นำเสนอผ่านการพิจารณาตามกระบวนการและขั้นตอนหลายขั้นตอน จนในที่สุดได้รูปแบบที่เห็นว่ามีเหมาะสม สอดคล้องกับหลักการทั้ง 9 ประการนั้นมากที่สุด มาใช้ในการจัดการศึกษาในปัจจุบัน (ท่านอง, 2529) โดยมีโครงสร้างการบริหารการประถมศึกษาตามพระราชบัญญัติคณะกรรมการการประถมศึกษา พ.ศ. 2523 และได้มีสำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาเกิดขึ้นให้มีหน้าที่จัดการประถมศึกษาทั่วประเทศ ยึดหลักสำคัญหลักหนึ่งคือ การบริหารโดยองค์คณะบุคคลซึ่งมีโครงสร้างการบริหาร 4 ระดับ คือ ระดับชาติ ระดับจังหวัด ระดับอำเภอ/กิ่งอำเภอ และระดับกลุ่มโรงเรียน ในแต่ละระดับมีคณะกรรมการบริหารซึ่งประกอบด้วย คณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ คณะกรรมการการประถมศึกษาจังหวัด คณะกรรมการการประถมศึกษาอำเภอ/กิ่งอำเภอ และคณะกรรมการกลุ่มโรงเรียน

คณะกรรมการแต่ละระดับประกอบด้วย กรรมการโดยตำแหน่ง กรรมการผู้แทนข้าราชการครู ในระดับชาติ และระดับจังหวัดมีกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิด้วย แต่คณะกรรมการการประถมศึกษาอำเภอ (กปอ.) มีกรรมการเฉพาะกรรมการโดยตำแหน่ง และกรรมการผู้แทนข้าราชการครู

สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ ได้ดำเนินการเลือกตั้งผู้แทนข้าราชการครู ในคณะกรรมการการประถมศึกษาอำเภอมาแล้ว 3 ครั้ง ดังนี้

ครั้งที่ 1 เลือกตั้งเมื่อวันที่ 3 มกราคม พ.ศ. 2524

ครั้งที่ 2 เลือกตั้งเมื่อวันที่ 25 มกราคม พ.ศ. 2528

ครั้งที่ 3 เลือกตั้งเมื่อวันที่ 20 มกราคม พ.ศ. 2532

การบริหารโดยองค์คณะบุคคลดำเนินมาเป็นวาระที่ 3 (วาระละ 4 ปี) จนถึงขณะนี้ (2533) เป็นที่ยอมรับกันทั่วไปว่าเป็นระบบบริหารที่ดี แต่มีปัญหาเฉพาะบุคคลที่เข้ามาเป็นกรรมการ จากการศึกษาและการวิเคราะห์ของนักบริหารการศึกษานพบว่า กรรมการจำนวนไม่น้อยยังปฏิบัติหน้าที่โดยยึดประโยชน์ส่วนตนและพวกพ้องหรือกลุ่มของตนเอง การตัดสินใจในปัญหาต่าง ๆ บางครั้งดำเนินไปตามอิทธิพลเคลือบแฝงไม่เป็นไปตามหลักการที่ควรจะเป็น (ธีระ และประพันธ์, 2531) โดยเฉพาะกรรมการที่มาจากการเลือกตั้ง คือผู้แทนข้าราชการครู เมื่อเข้ามามีบทบาทในคณะกรรมการย่อมจะมีความผูกพันกับข้าราชการครูผู้ที่สนับสนุนและเลือกตนเองเข้ามาเป็นพิเศษมากกว่าคนอื่น ๆ ในกลุ่ม

ทำนอง (2529) ได้ศึกษาบทบาทคณะกรรมการการประถมศึกษาอำเภอตามทัศนะของกรรมการการประถมศึกษาอำเภอ และกลุ่มโรงเรียนประถมศึกษาจังหวัดอุดรธานี พบว่า การบริหารโดยคณะกรรมการระดับอำเภอนั้น การเสนอแนะพิจารณาแต่งตั้งผู้บริหารมีภาวะกดดันจากอิทธิพลภายนอกเข้ามาเกี่ยวข้องในการพิจารณา

ในช่วงเวลาที่สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติประกาศรับสมัครผู้แทนข้าราชการครู เพื่อรับเลือกตั้งเป็นกรรมการในระดับต่าง ๆ ก็เป็นที่สนใจของคนทั่วไป ทั้งข้าราชการในสังกัดและสังกัดอื่น ข้าราชการครูมีความต้องการที่จะสมัครเข้าร่วมบริหารในคณะกรรมการในระดับต่าง ๆ จึงพยายามรณรงค์หาเสียงเพื่อให้ได้รับเลือกตั้ง สื่อมวลชนทั่วไปได้เสนอข่าวกันอย่างครึกโครมทุกวัน ดังเช่น ประสิทธิ์ จันทรดา ได้เสนอข่าวการเลือกตั้งผู้แทนข้าราชการครูในหนังสือพิมพ์ไทยรัฐ ฉบับวันที่ 19 ธันวาคม 2531 ว่า "...ขณะนี้กลองศึกของครูประถมศึกษาเริ่มขึ้นแล้ว บรรยากาศทั่วไปไม่แพ้การเลือกตั้ง ส.ส. ผิดกันก็เพียงกลุ่มคนที่ไปใช้สิทธิ์ออกเสียงเลือกตั้ง การเมืองเรื่อง ส.ส. เป็นเรื่องของคนทั่วไป และเป็นการเมืองระดับชาติ สำหรับการเมืองเรื่องของครูอยู่ในกลุ่มของบรรดามันสมองของคนในชาติ และอีกไม่นานอาจจะมีการเลือกตั้งในแวดวงของครูสังกัดกรมสามัญ ประชาธิปไตยของครูก็จะแบ่งบานเต็มที่..."

หนังสือพิมพ์ไทยรัฐ ฉบับวันที่ 20 ธันวาคม พ.ศ. 2531 ได้สัมภาษณ์ พลตรีจำลอง ศรีเมือง ผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร และ ดร.อาจอง ชุมสาย สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร กรุงเทพมหานคร กรรมการการศึกษาของสภาผู้แทนราษฎร ดังนี้

จำลอง (2531) ได้ให้ความคิดเห็นต่อการเลือกตั้งผู้แทนข้าราชการครูว่า "...ครูเป็นกลุ่มบุคคลที่ประชาชนให้ความเคารพนับถือ จะต้องทำตัวให้เป็นแบบอย่างแก่ประชาชน ขอให้ผู้สมัครเข้ารับเลือกตั้งเป็นผู้แทนครู อย่าเลียนแบบ ส.ส. ที่ไม่ดี โดยการแจกเงิน แจกของเป็นการทำลายระบอบประชาธิปไตย..."

อาจอง (2531) ได้ให้ความเห็นเกี่ยวกับการบริหารโดยรูปแบบคณะกรรมการของครูว่า "...การที่จะให้ระบบการปกครองครูในรูปแบบของคณะกรรมการประเภทต่าง ๆ ให้บรรลุเป้าหมายต้องให้ได้คนที่มีคุณธรรมเป็นกรรมการ เพราะระบบการทำงานในโลกนี้ ต้องขึ้นอยู่กับคุณภาพของคนเป็นส่วนใหญ่..."

พลเอกมานะ (2532) รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ ได้กล่าวถึงการบริหารโดยองค์คณะบุคคล ในการบรรยายพิเศษในโอกาสเดินทางมาเป็นประธานในพิธีเปิดการประชุมสัมมนาผู้แทนข้าราชการครูในคณะกรรมการการประถมศึกษาจังหวัด เขตการศึกษา 9, 10, 11 ณ ขอนแก่นไฮเต็ล จังหวัดขอนแก่น เมื่อวันที่ 3 กรกฎาคม พ.ศ. 2532 ว่า "...เรื่องคุณภาพการศึกษา เป็นเรื่องคณะกรรมการควรให้การสนใจเป็นพิเศษ เพราะแท้ที่จริงการบริหารองค์การโดย คณะบุคคลหรือการบริหารโดยรูปแบบใดก็ตาม จุดหมายปลายทางที่แท้จริงก็คือต้องการให้มีคุณภาพในการศึกษานั้นเอง คุณภาพการศึกษาจะขึ้นอยู่กับความสามารถของคณะกรรมการการประถมศึกษาจังหวัดเป็นองค์ประกอบสำคัญที่สุด นอกจากองค์ประกอบครูแล้ว คณะกรรมการนี้แหละเป็นผู้ที่จะควบคุมให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์ของเราคือต้องการให้เด็กมีคุณภาพ..."

ผู้แทนข้าราชการครูที่เข้ามาเป็นกรรมการบริหารในรูปองค์คณะบุคคลในคณะกรรมการการประถมศึกษาในระดับต่าง ๆ จึงมีความสำคัญต่อการจัดการศึกษา ผู้แทนข้าราชการครูจะต้องเป็นคนที่มีคุณธรรม เสียสละเพื่อประโยชน์ส่วนรวมและเพื่อครู นักเรียนอย่างแท้จริง จำเป็นจะต้องหาทางเพิ่มพูนความรู้ พัฒนาผู้แทนข้าราชการครูให้มีคุณภาพที่สูงขึ้น ให้เข้าใจบทบาทหน้าที่ของตนเอง เพื่อที่จะปฏิบัติงานในหน้าที่กรรมการได้อย่างดีและมีประสิทธิภาพ

ปัจจัยสำคัญอีกประการหนึ่งที่ทำให้เกิดอุปสรรค ปัญหาในการบริหารงานของคณะกรรมการการประถมศึกษาอำเภอ คือความไม่ชัดเจนของอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการการประถมศึกษาอำเภอ ซึ่งอำนาจหน้าที่ตามมาตรา 24 แห่งพระราชบัญญัติคณะกรรมการการประถมศึกษา พ.ศ. 2523 กำหนดไว้ว่าคณะกรรมการการประถมศึกษาอำเภอมีอำนาจหน้าที่ภายในเขตอำเภอ ดังต่อไปนี้ (ราชกิจจานุเบกษา 97, 2523)

- 1) ประสานการดำเนินงานการศึกษาของโรงเรียนในสังกัดของสำนักงานการศึกษาอำเภอ
- 2) เสนอแนะการแต่งตั้งผู้อำนวยการโรงเรียน อาจารย์ใหญ่ และครูใหญ่ โรงเรียนสังกัดสำนักงานการศึกษาอำเภอต่อคณะกรรมการการประถมศึกษาจังหวัด
- 3) เสนอความดีความชอบประจำปีของข้าราชการสังกัดสำนักงานการศึกษาอำเภอต่อคณะกรรมการการประถมศึกษาจังหวัด
- 4) ปฏิบัติการอื่นตามที่กฎหมายกำหนด และตามที่คณะกรรมการการประถมศึกษาจังหวัดมอบหมาย

จากอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการการประถมศึกษาอำเภอ ตามที่กฎหมายกำหนดไว้กว้าง ๆ จึงเป็นปัญหาต่อการปฏิบัติของคณะกรรมการและผู้เกี่ยวข้อง ซึ่งแต่ละแห่งก็ปฏิบัติไม่เหมือนกัน จากการดำเนินงานเท่าที่ผ่านมามีปรากฏว่าทุกฝ่ายยอมรับว่าเป็นประโยชน์ต่อการประถมศึกษาอย่างมาก (สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ, 2532) แต่จากการวิจัยและการประชุม สัมมนาผู้แทนข้าราชการครูในคณะกรรมการการประถมศึกษาอำเภอ ในเดือนสิงหาคม พ.ศ. 2532 พบว่ามีปัญหาและอุปสรรคในการดำเนินงาน ดังนี้

- 1) ความไม่เข้าใจในบทบาท อำนาจ หน้าที่ ของสำนักงานและคณะกรรมการจนทำให้เกิดการถ่วงหน้าที่ซึ่งกันและกัน
- 2) กรรมการบางคนใช้อำนาจและหน้าที่ที่มีอยู่เพื่อประโยชน์ต่อตนเองและพวกพ้อง
- 3) การพิจารณาตัดสินใจ หรือวินิจฉัยของคณะกรรมการ บ่อยครั้งที่ลืมนึกถึงประโยชน์ที่จะได้รับถึงกลุ่มเป้าหมายคือนักเรียน

จากปัญหาและอุปสรรคดังกล่าว ทำให้ผู้วิจัยในฐานะผู้บริหารการประถมศึกษาระดับอำเภอ ในจังหวัดหนองคาย ต้องการที่จะศึกษาเกี่ยวกับการบริหารโดยองค์คณะบุคคล โดยศึกษาเฉพาะกรณีผู้แทนข้าราชการในคณะกรรมการการประถมศึกษาอำเภอ และศึกษาตั้งแต่เทคนิควิธีการหาเสียง พฤติกรรมการปฏิบัติงานของผู้แทนข้าราชการครู ตลอดจนเหตุผลในการตัดสินใจเลือกที่จะให้เป็นผู้แทนข้าราชการครู และความคิดเห็นต่อระเบียบการเลือกตั้งผู้แทนข้าราชการครู ในคณะกรรมการการประถมศึกษาอำเภอ เพื่อที่จะนำผลการวิจัยเสนอสำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ และเป็นแนวทางในการพัฒนาปรับปรุงการบริหารโดยองค์คณะบุคคลให้มีประสิทธิภาพต่อไป

1.2 วัตถุประสงค์ของการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการศึกษาการบริหารโดยองค์คณะบุคคล เน้นศึกษากรณีผู้แทนข้าราชการครูในคณะกรรมการการประถมศึกษาอำเภอ เขตการศึกษา 9 โดยมีวัตถุประสงค์ ดังนี้

- 1) เพื่อศึกษาเทคนิควิธีการหาเสียงของผู้แทนข้าราชการครู
- 2) เพื่อศึกษาเหตุผลในการตัดสินใจเลือกผู้แทนข้าราชการครู
- 3) เพื่อศึกษาพฤติกรรมการปฏิบัติงานของผู้แทนข้าราชการครู
- 4) เพื่อศึกษาความคิดเห็นของผู้เกี่ยวข้องที่มีต่อ

- (1) การปฏิบัติงานของผู้แทนข้าราชการครู
- (2) ระเบียบการเลือกตั้งผู้แทนข้าราชการครูในคณะกรรมการการประถมศึกษาอำเภอ

1.3 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับการวิจัย

ผลที่ได้จากการวิจัยมีประโยชน์ ดังต่อไปนี้

- 1) จะเป็นการกระตุ้นให้ผู้แทนข้าราชการครูใน กปอ. ตระหนักในบทบาทหน้าที่ กิจกรรมปฏิบัติ เพื่อที่จะทำหน้าที่ของตนเอง ได้อย่างมีประสิทธิภาพ
- 2) ผลจากการวิจัยเป็นประโยชน์ต่อสำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ เพื่อเป็นแนวทางในการพัฒนานโยบายที่เกี่ยวกับการกำหนดวิธีการได้มาซึ่งผู้แทนข้าราชการครู ในคณะกรรมการการประถมศึกษาอำเภอ
- 3) ผลจากการศึกษาจะเป็นแนวทางในการปรับปรุงการบริหารโดยองค์คณะบุคคลในระดับต่าง ๆ ของ สปช. ให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

1.4 ขอบเขตของการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้มุ่งศึกษาเทคนิค วิธีการที่ทำให้ได้รับเลือกตั้ง พฤติกรรมการปฏิบัติ และความพึงพอใจในการปฏิบัติงานของผู้แทนข้าราชการครูใน กปอ. ตลอดจนความคิดเห็นต่อระเบียบการเลือกตั้งผู้แทนข้าราชการครูใน กปอ. ในเขตการศึกษา 9 คือ จังหวัดอุดรธานี ขอนแก่น สกลนคร หนองคาย และเลย

1.5 นิยามศัพท์เฉพาะที่ใช้ในการวิจัย

นิยามศัพท์เฉพาะซึ่งเป็นความหมายของศัพท์บางคำที่ใช้ในการศึกษาวิจัยในครั้งนี้ ได้แก่

"ผู้แทนข้าราชการครูใน กปอ." หมายถึง ข้าราชการครูในสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ ที่ได้รับการเลือกตั้งเป็นผู้แทนข้าราชการครูในคณะกรรมการการประถมศึกษาอำเภอ จากกลุ่มโรงเรียนภายในเขตอำเภอ กลุ่มโรงเรียนละ 1 คน ตาม พ.ร.บ. คณะกรรมการการประถมศึกษาที่ได้รับการเลือกตั้งในวันที่ 20 มกราคม 2532

"คณะกรรมการการประถมศึกษาอำเภอ" หมายถึง คณะกรรมการตาม พ.ร.บ. คณะกรรมการการประถมศึกษา พ.ศ. 2523 อันประกอบด้วย นายอำเภอเป็นประธานกรรมการ ศึกษาธิการ ผู้แทนข้าราชการครูกลุ่มโรงเรียนละ 1 คน เป็นกรรมการ และหัวหน้าการประถมศึกษาอำเภอ เป็นกรรมการและเลขานุการ และให้หมายถึงคณะกรรมการการประถมศึกษาทั้ง อำเภอด้วย

"ผู้เกี่ยวข้อง" หมายถึง ผู้มีส่วนร่วมในการได้มา และ/หรือปฏิบัติงานร่วมกับผู้แทน ข้าราชการครูใน กปอ. ซึ่งได้แก่ นายอำเภอ พน.ปอ. ศธอ. ประธานกลุ่มโรงเรียนและครูผู้สอน ในอำเภอที่สังกัด

"พฤติกรรมการปฏิบัติงาน" หมายถึง การปฏิบัติงานหรือการกระทำของผู้แทนข้าราชการ ครูใน กปอ. ในฐานะที่เป็นกรรมการ ทั้งตามบทบาทหน้าที่กฎหมายกำหนด และปฏิบัติงานอื่นอัน เนื่องมาจากการเป็นกรรมการ

"เทคนิควิธีการ" หมายถึง ศิลปะ หรือกลวิธีและรวมถึงกิจกรรมที่ผู้แทนข้าราชการครูใช้ ในการหาเสียงมีผลเพื่อให้ได้รับการเลือกตั้ง

อักษรย่อที่ใช้

สปช. หมายถึง สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ

สปจ. หมายถึง สำนักงานการประถมศึกษาจังหวัด

สปอ. หมายถึง สำนักงานการประถมศึกษาอำเภอ

กปช. หมายถึง คณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ

กปจ. หมายถึง คณะกรรมการการประถมศึกษาจังหวัด

กปอ. หมายถึง คณะกรรมการการประถมศึกษาอำเภอ

พน.ปอ. หมายถึง หัวหน้าการประถมศึกษาอำเภอ

ศธ.อ. หมายถึง ศึกษาธิการอำเภอ

1.6 การเสนอผลการวิจัย

รายงานการวิจัยแบ่งออกเป็น 5 บท บทแรกเป็นบทนำ บทที่ 2 เป็นเอกสารและงานวิจัย ที่เกี่ยวข้อง บทที่ 3 เกี่ยวกับวิธีดำเนินการวิจัย ส่วนบทที่ 4 เป็นผลการวิเคราะห์ข้อมูล และ บทที่ 5 เป็นบทสรุปผลการวิจัย อภิปรายผลและข้อเสนอแนะ